

همکاری درون منطقه‌ای، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و انتقال فناوری پردازد. در سایه چنین سیاست خارجی می‌توان، توسعه اقتصادی را برای کشور متصور بود. حال با توجه به این پیشینه اقتصاد سیاسی سیاست خارجی ج.ا.ایران، پژوهش‌های بعدی می‌توانند به شکل دقیق‌تر و واقع‌بینانه‌تر الزامات سیاست خارجی کشور را در تحقق الگوی اقتصاد مقاومتی ترسیم کنند. در این راستا به نظر می‌رسد که دولت ج.ا.ایران با استفاده از نخبگان توسعه‌گرا، جلوگیری از موازی کاری‌ها، تعامل سازنده با کشورهای منطقه و جهان، دوری جستن از موضوعات غیر توسعه‌ای و همچنین پیوند با نیروهای مولد و توسعه‌ای، جذب سرمایه‌گذاری خارجی و انتقال فناوری، گسترش موافقت‌نامه‌های تجاری و تسهیل مراودات بانکی می‌تواند بسترهای تحقق اقتصاد مقاومتی و به‌طور کلی مقاوم‌سازی اقتصاد ملی را ممکن سازد.